

Mill. Kr. imod 2,8 Mill. Kr. i Fjor, Indenrigsministeriet 61,7 Mill. Kr. imod 23,3 i Fjor, de militære Ministerier 69,4 Mill. Kr. imod 63,6 Mill. Kr. i Fjor, altsaa dog ikke saa stor Stigning, og Finansministeriet har anvendt 27,9 Mill. Kr. mod 15,3 Mill. Kr. i Fjor, hvad der til Dels beror paa, at det Dyrtidstillæg, som efter Loven skulde udbetales den 1. Oktober 1918, blev udbetalt allerede den 1. September og altsaa falder ind under dette Halvaar. Altsaa, Udgiften har været 203½ Mill. Kr. i første Halvaar af dette Finansaar og vilde, hvis den vedblev i samme Omfang, hvad der ikke er nogen Grund til at tro, den ikke skulde, beløbe sig for de to Halvaar til 407 Mill. Kr., og jeg kan vel nok afrunde dette til 410 Millioner. Ordentligvis er det saaledes, at første Halvdel af Finansaaret viser den største Udgift, af den Grund, at vore Tilskud og Understøttelser til Institutioner og lignende udbetales med deres fulde Beløb i det første Halvaar. Finansministeriet søger undertiden at modvirke dette, men i Almindelighed uden Held; Institutionerne forlanger hele Beløbet udbetalt, fordi man derved indvinder Renten, og Finansministeriet modsætter sig dette, saa godt det kan, for ikke at slippe Renten, men i Almindelighed er ikke Ministeriet Sejrherre i denne Kamp. Imidlertid er det under de nuværende Forhold saaledes, at der ikke kan være Tvivl om, at den sidste Halvdel af Finansaaret maa være den, der belastes med den største Udgift, thi den store Udgift til Arbejdsløshed vil jo falde langt stærkere i sidste Halvdel af Finansaaret end i første; Vinterhalvaaret udviser altid og vil sandsynligvis ogsaa i dette Finansaar udvise større Udgift paa dette Punkt end første Halvaar. Jeg maa altsaa i alt Fald regne med 407 Mill. Kr. og for Nemheds og Sikkerheds Skyld afrunde det til 410 Mill. Kr. Dertil kommer, at vi maa regne med Løntillæget og det forøgede Dyrtidstillæg, og jeg kan ikke anslaa dette til mindre end 30 Mill. Kr. Det bliver altsaa 440 Mill. Kr., og dertil kommer endnu 20 Mill. Kr., som man maa regne med som Udgift under Tillægstiden, d. v. s. Maanederne April—Maj, hvor endnu det forløbne Finansaar kan belastes med Udgifter. Saa er jeg oppe paa 460 Mill. Kr., og saa er der endelig en Afskrivning eller Nedskrivning af Statens Varebeholdning, som jeg atter maa regne med. I Øjeblikket er Beholdningen opgjort til omtrent 90 Mill. Kr., og hvis jeg anslaaer Nedskrivningen til 20 Mill. Kr., kommer jeg op til et Beløb af

480 Mill. Kr. som Udgift i indeværende Finansaar.

Saa er Spørgsmaalet dette: Hvorledes skal nu denne Udgift dækkes? Jeg maa da have Lov til at gaa ud fra, at der i det forløbne Halvaar har været en Indtægt af 133 Mill. Kr., og der er jo ikke nogen Grund til at tro, medmindre Katastrofer indtræffer, og det maa jeg se bort fra, at ikke denne Indtægt ogsaa skulde komme til Stede i det sidste Halvaar af Finansaaret. Man kan da regne den ordentlige Indtægt, hvori dog Forøgelsen af Forbrugsafgifterne er til Stede, til 266 Mill. Kr., men jeg maa der have Lov til at gaa ud fra, at Rigsdagen vil vedtage en Fornylse af de nuværende Love for det sidste Kvartal af indeværende Finansaar. Jeg kommer da til en Indtægt af 266 Mill. Kr., og hvis jeg saa vil regne med den overordentlige Indkomst- og Formueskat, vil jeg anslaa det Beløb, den kan give i Statskassen, ikke saa højt som det, den gav i Finansaaret 1917—18, hvor den gav, som jeg har nævnt, 177 Mill. Kr., men jeg vover at anslaa den til en Indtægt af 150 Mill. Kr. Det er sikkert, at Merindtægtskatten vil give mindre, end den gav i Finansaaret 1917—18, efter al Sandsynlighed da, men der er igen al Udsigt til, at Tillægsskatten vil give mere. Derom kan jeg oplyse, at medens Indtægten af den ordentlige Indtægts- og Formueskat i Finansaaret 1917—18 var 64½ Mill. Kr., har, efter de Oplysninger, Finansministeriet har indhentet fra Skattemyndighederne, man kunnet ansætte den for Finansaaret 1919—20 til 70 Mill. Kr., hvilket altsaa kan sikre, at i alt Fald Tillægsskatten vil give betydeligt mere, end den gav i Finansaaret 1917—18. Jeg vover altsaa at anslaa den overordentlige Indkomst- og Formueskat til 150 Mill. Kr., men jeg kan naturligvis ikke indestaa for dette Beløb; det forekommer mig dog ikke urimeligt at ansætte den dertil, hvorved vi vilde komme op paa en Indtægt for indeværende Finansaar af 416 Mill. Kr. I og for sig er det jo heller ikke urimeligt at gaa ud fra dette, siden Finansaaret 1917—18 gav omtrent 375½ Mill. Kr. og vi allerede har en Merindtægt af omtrent 40 Mill. Kr. i det første Halvaar af Finansaaret. Jeg mener saaledes at kunne regne med en saadan Indtægt af 416 Mill. Kr. — maaske noget mere, maaske noget mindre, jeg kan ikke indestaa derfor — for Finansaaret, og det vil da være nødvendigt, hvis der bliver en